

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
Αγίου Πρωτομάρτυρος Στεφάνου (27 Δεκεμβρίου)

Ο δρόμος του αίματος και του μαρτυρίου

Την μνήμη του Αγίου Πρωτομάρτυρος Στεφάνου εορτάζει σήμερα η Αγία μας Εκκλησία, αδελφοί μου. Το Αποστολικό ανάγνωσμα που ακούσαμε, διηγείται τα σχετικά με την σύλληψη, την απολογία και τον, διά λιθοβολισμού, θάνατο του Πρωτομάρτυρος και Αρχιδιακόνου της πρώτης, Αποστολικής Εκκλησίας. Η πορεία που ακολούθησε ο Στέφανος από την μαρτυρία στο μαρτύριο, ομοιάζει σε πολλά με τον δρόμο του πάθους και της οδύνης που πορεύθηκε ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, η Σταύρωση και η Ανάσταση Του οποίου, υπήρξαν οι κινητήριες δυνάμεις και οι σφραγίδες της πίστεως των εκατομμυρίων Μαρτύρων, που έχυσαν το αίμα τους για τον Θεάνθρωπο στο πέρασμα της ιστορίας.

Ας δούμε μερικά από τα κοινά σημεία. Ουδείς μπόρεσε να τους αντιμετωπίσει με λογικά και ευσταθή επιχειρήματα. Για τον λόγο αυτό χρησιμοποιήθηκαν ψευδομάρτυρες, οι ψευδείς καταγγελίες των οποίων τούς οδήγησαν ενώπιον του Ιουδαϊκού Συνεδρίου. Αμφότεροι στάθηκαν μπροστά στους πλανεμένους δικαστές τους με παρρησία και δύναμη Θεού, αποκαλύπτοντας, με τον λιτό, αλλά αφοπλιστικό λόγο τους, την πνευματική σκοτοδίνη και την θρησκευτική υποκρισία των κριτών τους. Οδηγήθηκαν στο μαρτύριο, ο Χριστός για την αγάπη του κόσμου, ο Στέφανος για την αγάπη του Χριστού και, παραδίδοντας το πνεύμα, ζήτησαν από τον Θεό να μην καταλογίσει στους δημίους τους την αμαρτία του θανάτου τους. Ο Στέφανος περπάτησε πάνω στα χνάρια του Ιησού, δείχνοντας τον δρόμο που έπρεπε να βαδίσουν οι Άγιοι Μάρτυρες, το αίμα των οποίων λειτουργεί, στο διάβα της ιστορίας, ως το βασικό δομικό υλικό του Εκκλησιαστικού οικοδομήματος.

Αυτό τον δρόμο βάδισαν αγόγγυστα, μυριάδες Αγίων Μαρτύρων, Μεγαλομαρτύρων, Οσιομαρτύρων, Παρθενομαρτύρων, Ιερομαρτύρων, Εθνοϊερομαρτύρων, Νεομαρτύρων, ανδρών, γυναικών και μικρών παιδιών. Βάδισαν Βασιλείς και άρχοντες, άνθρωποι του λαού, ταπεινοί και καταφρονεμένοι, πλούσιοι και πτωχοί, μορφωμένοι και αμόρφωτοι, κληρικοί και λαϊκοί, αξιωματικοί του στρατού, αλλά και ολόκληρα στρατιωτικά σώματα, αγιασμένα ανδρόγυνα και οικογένειες. Αυτός ο δρόμος «είναι το αναπόφευκτο αποτέλεσμα της ελεύσεως του Χριστού. Ο Ιησούς ήλθε για να πεθάνει για την αλήθεια του Θεού, η οποία πραγματοποιείται στον πιο τέλειο βαθμό, με το να χαρίζει κάποιος τη ζωή του έτσι ώστε να ζήσουν οι άλλοι. Αυτή είναι η πιο δυνατή, για τα δημιουργήματα, Θεοειδής έκφραση αγάπης... Περισσότερο από όλους τους άλλους, οι μάρτυρες είναι φίλοι του

Χριστού. Μέσα στα πάθη τους, σύμφωνα με τα τολμηρά λόγια του Αποστόλου Παύλου, “ανταναπληρούν τα υστερήματα των θλίψεων του Χριστού... υπέρ του σώματος αυτού, ό εστίν η Εκκλησία”¹...»²

Ο δρόμος αυτός, όμως, είναι άμεσα συνδεδεμένος με την Χριστιανική Εκκλησία, κυρίως δε, με την Ορθόδοξη πίστη και πνευματικότητα. Μάρτυρες πίστεως μόνο η Εκκλησία του Χριστού έχει να επιδείξει στους αιώνες και μέσα στους κόλπους Της, μόνο η Ορθόδοξη έκφρασή Της. «Η Ορθοδοξία δεν νοείται άνευ του νέφους των αγίων ενδόξων Μαρτύρων, αλλά και το μαρτύριον, υπέρ της ομολογίας της εν Χριστώ αληθείας, είναι ανύπαρκτον έξω της Θείας πύλης της Ορθοδοξίας... Ο Κύριος, ο Αρχηγός της πίστεως, δεν δέχεται την θυσίαν της ζωής, χωρίς να αναδίδει την ευωδία του θυμιάματος της Ορθοδόξου πίστεως»³. «Η κοινή συνείδησις της Ορθοδοξίας είναι το μαρτύριον... Διά τούτο η Ορθόδοξος Εκκλησία είναι Εκκλησία των Μαρτύρων»⁴. Και αυτό συνιστά μία ακόμα περιττανή απόδειξη περί της αλήθειας της πίστεως του Ιησού Χριστού, καθότι η μοίρα της αλήθειας, στην ιστορική πορεία της ανθρωπότητας, ήταν και είναι η διαρκής αμφισβήτηση, η αναίσχυντη λαιδορία και η αδίστακτη, έως θανάτου, πολεμική.

Ας δοξάζουμε το όνομα του Θεού, αδελφοί μου, γιατί ευδόκησε, από την πολλή Του αγάπη προς την ανθρωπότητα, αυτό τον δρόμο να βαδίζουν οι εραστές του μαρτυρίου όχι μόνο στους πρώτους δεινούς αιώνες της Χριστιανικής ιστορίας, αλλά και στα νεότερα χρόνια, ακόμα και στις μέρες μας. Ευδόκησε να αναδεικνύονται μαρτυρικά και αγιασμένα πρόσωπα που εξακολουθούν να ποτίζουν το δένδρο της Εκκλησίας με το αίμα της πίστεως και της Ορθοδόξου ομολογίας, καθιστώντας εαυτούς πνευματικά στηρίγματα και σημεία αναφοράς για όλους μας. Το μαρτύριό τους είναι η αφορμή για την δόξα του Θεού στην εποχή μας. Ας γίνει αφορμή και για τη δική μας πνευματική αφύπνιση και εν Χριστώ αναγέννηση. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

---

¹ Κολ. 1,24

² π. Thomas Hopko, «Χειμωνιάτικη Πασχαλιά», σελ. 198-199

³ Σ. Μπιλάλης, «Οι Μάρτυρες της Ορθοδοξίας», σελ. 142

⁴ Νεκτάριος Χατζημιχάλης, «Ορθοδοξία, Μαρτύριο, Ιεραποστολή», σελ. 9